ॐ॥ श्री॥ अजलधेर्यन्नगु सुतात्म श्रीगुरोर्धीरतां प्रचीतप्रसुरभूत्
ह्राहितरत्नाकारीनोंसुधारच्युतः॥ यं चाप्य जगदीश्वरादपि दयामा
ज्ञ्यांविम्नानतसेतन्याधाय द्विजेन्द्रं भारभविष्यं नित्याति तु नो
हरिः॥१॥

१

ॐगणेशाय नमः ॥ कीर्त्तिस्तेवरदूतिका मुररिपोः कास्मितां मा रंकीलं
चाक्षेप्यदरोत दैव गिरिशाः श्रुत्वार्द्ध नारीश्वरः ॥ ब्रह्माभूच्चतुराननः ॥
रपतिः चक्षुःसहस्रंधो स्कन्दोमन्दमति र्विवाहंकररो धत्ते कुमार व्रतम् ॥१॥
नघोऽम्बुः कतिनाम्बुधौ निपतिताः कल्लोलमालामिल च्छोमानो
नहितानिरस्य किमपिख्यातं पशोभूतले ॥ एकामेव विहाय चाम
रनदीं पत्संगमा द्वारिधिः गंगासागरसंगमः प्रसपिनां पात्रास्पद
लंयपो ॥२॥ भवभूतिना पठितं मत्येकं मुखकोरदयः प्रीत मुखेनि
हासरसंमयोरसेधर्यातुरहस्यार्थाद्वसद्देनोस्वयं सानंदा ॥ १

विनय

2
॥२॥

दासेनपठितम्॥ त्वत्कीर्त्याधवलीकृतंत्रिभुवनंभूत्पा...गन्मौ... मेश
परितोषितः सुचरितैरानन्दितास्सज्जनाः।पूर्णाशावहवःकृताविनतरोपर्पे
नत्वपापाचकास्तस्मैसर्वगुणान्वितायभवतेदीर्घापुराणासहे।७॥पा
तंजन्मकृतार्थतांविकृप्रीतंपुरापाम्बुजानांवनंधिन्नासंप्रतिसर्वपापप ॥२॥
ल्लीमोहान्धकारोगतः आनन्दांकुरकोप्यःप्रकटितादिन्नार्णवीपातिता
संपातेत्वपिदृष्टगोचरमलंकिंनाभलब्धंमया॥८ नूनंकामगवेत्वनुप
दपुतासंतापकारीरविः सिंधुःक्षारमयंशशीचविकलःकामोऽप्यनंगस्त
पाचित्तेचिंतयतेहदेवजिनतांकल्पोपमादीपने॥९॥ तावंकल्पतरुस्तु

लोकोऽयंसकलोविरञ्चिसदृशोवक्तुंनदाशक्यते पुष्णावंकुलकीर्त्तिकान्ति
कवितापाण्डित्यशौर्यादिकम् ॥३॥ कालिदासेनपठितम् ॥ व्यस्तंनैकतया
स्थितंश्रुतिगणंजन्मीनवल्मीकतोनाभौनाभवमच्युतस्यसुमहद्भाष्यंचना
भाषिषि ॥ चित्रार्पीनवहत्कथामचकपंस्सूमाम्नासंगुरुर्दैवतदुरावन्दव
र्शानमहंकर्त्तुंकथंशाकुपाम् ॥४॥ भवभूतिनापठितम् ॥ गङ्गापापंशशीता
पंदैन्यंकल्पतरुस्तथा ॥ पापंतापंचदैन्यंचहन्तिसाधुसमागमः ॥५॥ भवभू
तिनापठितम् ॥ हरत्यघंसंप्रतिहेतुरेष्यतः शुभस्यपूर्वाचरितैःकृतंशुभैः ॥
शरीरभाजांभवदीयदर्शनंव्यनक्तिकालत्रितयेऽपियोग्यताम् ॥६॥ कालि

3 ॥२॥ तदपि चेत्क्षेमतिर्दुर्लभा तत्सर्वं परमेश्वरस्य कृपया त्वय्येव सम्भाव्यते ॥१३ गांभीर्यं जलधौ महोन्नतगुणाः मेरौ धराधौ केकलास्तेजस्त्वंद्रु चौहरौ विजयता कल्पद्रुमेत्यागिता ॥ चातुर्यं चतुराननेऽधिधरे श्रीश्च प्रसादोगुणाः ते सर्वे पृथगा न संति मिलिताः त्वय्येव संलक्ष्यते ॥३॥
॥१४ पृथ्वी तावदियं सुमहत्सुमहती तद्वच्च वारिधिः पीतोऽसौ कुम्भोद्भवेन मुनिना सप्तोर्म्मिरवपोतवत् ॥ तद्दृष्ट्वो दनुजाधिनाप दृष्टनेपदांपदं नाभवत्तदेवो महित्वयि हृत्पेलतो महान्नापरः ॥
॥१५॥ कीर्तिस्त्वं व्रतती समीरपदवी मातावन्त्वो ... कन्याप्रमेय ... भारका

मेतुरचलः चिन्तामणिः प्रस्परः सूर्य्यस्तिग्मकरः शशी च विकलः स घः पंशुः कामधुक् ॥ मारो दग्धतनुर्बलिर्दितिसुतः शङ्कः परस्त्रीरतः स वेदोषसमन्विता स्तितले केनोपमा दीयते ॥१०॥ दूरं प्रभुत्वा भवदी पकीर्त्ति करणो चतस्रो नैव नेत्रयोर्मे द्वयोर्विवादं परिहर्त्तुकामः समाग तोऽहं तव दर्शनार्थे ॥११॥ अपां निधिं वारिभि भिरर्चयंति दीपेश्च सूर्यं परिबोधयंति ताभ्यां तयोः किं परिपूर्णतास्यात् । भक्तैव तुष्यंति महानुभावाः ॥१२॥ लक्ष्मीश्चेन्न सरस्वती तदुभयं यद्यास्ति नेष्टा रता तद्यापि त्रतयं भवेद्यदि क्वचित्तुन्नैर गम्येरिह ॥ सो जन्मनो विजृम्भते